

Tôi lớn lên trong một gia đình nghèo có tới 5 anh chị em, cuộc sống rất vất vả và khó khăn. Mỗi năm bắt đầu mùa học mới là 3 chị em gái lại lo không biết đứa nào sẽ bị nghỉ học vì cha mẹ sẽ

không đủ tiền trang trải cho 5 đứa. Cuộc sống rất chật vật nhưng gia đình tôi rất nề nếp, không phải anh chị em tôi quá giỏi hay quá ngoan nhưng vì tôi có một người cha rất khó tính và cầu toàn. Cái gì cũng phải làm theo ý của ông (một người mà lúc nào cũng khăng khăng muốn người khác làm mọi thứ theo nguyên tắc của mình).

Tôi vẫn còn nhớ như in, mỗi buổi sáng thức dậy là cứ phải mở to miệng ra để ông đổ vào miệng một ngụm muối, rồi phải ngâm trong vòng 5 phút. Mặn lắm và ghét vô cùng nhưng tôi phải làm mỗi sáng, vì cha nói làm như vậy thì sẽ không bị hư răng. Tôi không phải vì muốn giữ răng không bị hư nhưng chỉ vì sợ cha mà làm. Rồi ở tuổi lên 8 lên 10 tôi thường thắc mắc là tại sao nhà nội thì rất giàu mà nhà mình lại nghèo thế? Ông bà nội không thương cha vì cha khó tính, khó gần chẳng? Nhưng lớn hơn một tí thì tôi mới nhận ra rằng: cha vì tình yêu với một cô gái nghèo mà đã cãi lời ông bà nội. Không chịu lấy một người con gái môn đăng hộ đối, có đạo mà khăng khăng đòi cưới cho bằng được một cô vợ nghèo, ngoại đạo.

Đối với ông bà nội cha tôi là một đứa con cứng đầu không nghe lời cha mẹ. Ừ, cha tôi cứng đầu. Thỉnh thoảng thì tôi lại nghe mẹ khóc vì cha đi

mượn tiền dùm mấy người bạn của cha, rồi mẹ bị người ta đòi nợ. Anh chị em của cha cũng chẳng thích cha vì tính thẳng thắn của cha. Mấy anh chị em tôi thì rất sợ cha vì cha khó tính, chỉ cần một ánh mắt của ông đã đủ làm cho tôi nín thở. Mẹ thường bị cha la rầy vô cớ vì những lỗi lầm của anh chị em tôi. Trong con mắt của nhiều người cha tôi khó khăn, ăn nói cộc lốc, lo chuyện thiên hạ... Nhưng rồi một ngày tôi cũng đủ trí khôn để nhận ra rằng đâu là con người thật thắm sâu trong tâm hồn của cha tôi. Vì sao ông lại cãi lời ông bà nội, lấy một người con gái nghèo ngoại đạo như mẹ tôi. Thời gian đã trả lời cho cả gia đình bên nội là cha tôi đã làm đúng, chọn một người phụ nữ hiền lành và sống hết mình vì chồng vì con. Điều đó dạy cho tôi bài học: tình yêu. Cha tôi đã làm theo tiếng gọi tình yêu, chấp nhận sự xỉ vả của gia đình vì tình yêu. Tôi cũng nhận ra rằng những lần cha mượn nợ dùm bạn bè vì cha thấy họ đang trong hoàn cảnh quá khó khăn, nếu cha không giúp thì ai sẽ giúp họ. Điều đó cho tôi hiểu hơn cha là một người giàu tình cảm.

Anh chị em của cha không thích tính quá thẳng thắn của cha nhưng tôi thì thầm cảm ơn cha vì cha là người luôn nói thật. Càng lớn lên thì tôi càng thấy thương cha vì những nguyên tắc cứng ngắt và khó khăn của cha đã rèn luyện cho tôi một lối sống có nề nếp. Những lần la rầy của ông giúp tôi nhìn lại mình để sống tốt hơn. Và bên trong của một con người khó tính và nhiều nguyên tắc đó là một tình yêu dạt dào luôn muốn tôi có một cuộc sống và tương lai tốt nhất.

Khi ở cái tuổi 18 với bao hoài bão tốt đẹp về tương lai, tôi thi đỗ vào một trường đại học ở Sài Gòn. Mẹ rất buồn vì tiền đâu cho tôi đi học 4

nằm ở một thành phố đất đỏ như Sài Gòn. Nhưng cha rất mừng và háo hức vì ông hiểu tôi, cha đã nói: “Con cứ đi học, cha sẽ lo nôi, nếu không lo nôi cha sẽ bán nhà cho con đi học”. Tôi rất vui nhưng nước mắt thì lưng tròng vì cảm nhận được tình yêu mà cha dành cho tôi. Cha là người đã chấp cánh cho những ước mơ của tôi bay lên. Chưa bao giờ cha nói cha yêu tôi nhưng tôi thì cảm nhận rất rõ ràng tình yêu dạt dào đó. Tôi lại cảm ơn ông là đã không dựa dẫm vào kinh tế của ông bà nội mà để tôi được sống khó khăn. Sự khó khăn của cuộc sống khi bé rèn luyện cho tôi ý chí tự đứng trên đôi chân của mình và vươn lên trong cuộc sống. Sự thiếu thốn khi bé còn giúp anh chị em tôi gần gũi, thương mến và đùm bọc nhau hơn. Từ đó, dạy tôi biết quý trọng những gì mình có được ngày hôm nay.

Đó là tình yêu và bài học từ một người cha đời đã tặng cho tôi.

Và những ngày tĩnh tâm ở Colfax vừa rồi đã giúp tôi liên tưởng hình ảnh của cha tôi với Cha trên trời. Người cha đời đã hy sinh cả đời cực khổ nuôi lớn và dạy tôi những bài học làm người

trong cuộc sống. Vậy thì Chúa còn yêu tôi vô vàn hơn thế nữa; Ngài đã hy sinh con một của Ngài để chết vì tội lỗi của tôi. Có đôi lúc tôi trách Ngài không cho tôi cái này, sao lại để tôi thế kia. Nhưng giờ tôi cảm thấy đó là Hồng Ân, cảm ơn Ngài đã không ban cho tôi những thứ mà tôi muốn. Vì là một người cha nhân từ và giàu tình cảm, Ngài biết tôi cần gì và cái gì sẽ tốt cho cuộc sống của tôi hơn. Cảm ơn Ngài đã không để cho tôi có những thứ tôi muốn một cách dễ dàng, để tôi vững chãi và cố gắng hơn trong cuộc sống. Có những lúc trong đường đời vấp ngã, tôi cũng không thấy Ngài đâu và giờ tôi hiểu khi ấy Ngài đang buông tay tôi ra để tôi trải nghiệm và vững bước hơn. Mỗi lần tôi làm lỗi và trách móc Ngài, Ngài vẫn im lặng và nhẫn nại chờ đợi tôi. Người Cha nhân từ luôn mở rộng vòng tay, sẵn sàng tha thứ và yêu tôi vô bờ bến.

Cám ơn Cha trên trời đã ban cho con một người cha trần thế giàu tình thương, cứng rắn và hết lòng yêu con, để con hiểu rõ hơn tình yêu bao la mà Ngài dành cho con. ❀

Chuyện Cười

Hàng Xóm Tốt

Hai ông hàng xóm trò chuyện với nhau, một ông nói: "Tôi rất tiếc là mấy con gà nhà tôi đã mổ sạch số hạt hoa vừa gieo trong vườn nhà bác".

Ông kia điềm tĩnh trả lời: "Chuyện vặt thôi mà. Nhân tiện bác cũng thứ lỗi cho, con chó nhà tôi cũng đã cắn chết mấy con gà ấy rồi."

- Không sao, bà nhà tôi đã lỡ cán chết con chó nhà bác bằng ô tô rồi.
- Tôi biết rồi, vì thế lúc tôi cưa cây tôi đã cưa thùng lốp xe của bà nhà.
- Vậy à! Nhân tiện tôi xin hỏi: nhà bác đã mua bảo hiểm hỏa hoạn chưa ạ!